

רוכבי אופנוע וקטנוע
הזדמנות חריפעמית!

סיוור באירופה

על גבי רכבך

הפלגות מחיפה: 14.7; 4.8

פרטים והרשמה:

אחים אברהם מופ

משרד נסיעות ותיירות

תל-אביב, רח' אחוזות בית 3, טל: 53217/8

בסרחב

— ולו גם הינה מלכת בריטניה. הם פשוט לא רצו עוד במישטר, בו שואג רק אריה אחד — האריה הבריטי.

נסיכים אחדים הסכימו להצטרף לפדראצ'יה; אחרים תבעו עצמאות מלאה לאלתר; אחרים דרשו מבריטניה שתעזובם לנפשם, כי די שיחפשו לבדם את המיסגרת הנראית להם. סנדס לא היה מוכן לזאת, והוועידה נסתיימה בשערוריה: לפני תום השיחות ברח ראש ממשלת הפדראציה לקאהיר.

מאז עלה הלייבור לשלטון, וסנדס חדל לסטל בעתיד המושבות של הוד מלכותה. אז הסתבר למפלגת הלייבור — שהתנגדה למיב צע סואץ, ושהבטיחה למצוא שפה משותפת עם הערבים — כי היא עומדת בפני אותו מיבחן קשה בו נכשלו השמרנים.

הממשלה החדשה לא התאמצה בחיפוש אחרי פיתרון מקורי, אלא הלכה בעקבות קודמתה השמרנית, הציעה לנציגי הדרום ה-ערבי לכנס עוד ועידה בריטית-ערבית בי לונדון. היא רק הוסיפה לרשימת המוזמנים נציגים של שלוש מפלגות האופוזיציה בני נסיכויות הדרום.

אך מולה של ממשלת הלייבור היה גרוץ עוד יותר ממולה של דאנקן סנדס. כי בנייתם התגבר המרד המזויין, והצבא הבריטי בחצי האי נלחם עתה בשמונה חזיתות נפרדות. שלוש מפלגות האופוזיציה, המנצחות על ה-מרד, לא היו מוכנות להיענות להזמנתה של לונדון מבלי להעמיד תנאים.

רק הנשק ידבר. המפלגה הראשונה היא מפלגת ראבסת אל-גינוב (אחוזות הדרום), א-שר דובריה הצהירו כי תוכנית הדיונים של הוועידה המוצעת אינה כוללת את הדברים העיקריים של מצעם. כי בעוד שמפלגה זו תובעת "עריכת בחירות חופשיות לפי החל-טת האוי"ם, עצמאות שלמה ואחידות כל נסיכויות הדרום" — מבקשים האנגלים לדון בוועידה רק על "הכנת תוכנית שבסופה תביא לידי עצמאותן של נסיכויות הדרום, בתוך מסגרת משותפת".

המפלגה השנייה, מפלגת העם, העמידה שני תנאים משלה: שהנסיכים והשרלטים לא ישתתפו בוועידה, או לכל היותר שיצורפו למישלחת הבריטית. נוסף על כך, על אנגליה להודיע מראש שאי קמוזאן, מין וקורימה הם חלק בלתי-נפרד מהדרום הערבי ולא "אי-כרת", כפי שצויין בתוכנית הדיונים.

המפלגה השלישית היא הקיצונית ביותר, והיא אשר פתחה במרד המזויין בדרום. זוהי החזית הלאומית לשיחרור הדרום התימני ה-כבוש, הנתמכת על-ידי קאהיר. מפלגה זו לא סרבה להשתתף בוועידה מתוך טענות נגד תוכנית הדיונים המוצעת. היא התנגדה ל-וועידה עצמה, מתוך אמונה שרק על-ידי מרד ללא-פשרות אפשר לחדור את הדרום הערבי.

לדעתה, כוונתה של כל ועידה בלונדון היא רק להקים מדינה שבה ישלטו שכירי לונדון עצמה. סיסמתה: "עבר זמן הדיבורים. עכשיו ידבר הנשק!"

פלסטין

המטה

ביקורו של אחד אל-שווקיירי בסין, והצ'רות פקין על תמיכתה במאבק הפלסטיני, העמידו השבוע את אירגון השיחרור הפלס-טיני במרכז החדשות במרחב. כדי להבהיר כי אין המדובר בדהליל דמוני, הירבתה ה-עתונות המצרית לפרסם ראיונות עם ראשי האירגון, וכן תצלומים של חייליו המתאמ-נים ברצועת עזה.

בפעם הראשונה אף פורסמה רשימה מ-אה של 23 חברי הנהגה של האירגון, ב-ראשות אל-שווקיירי.

רק שישה מהם צעירים, עד גיל 30. היתר הם, ברובם, עסקנים ותיקים, שהגיעו למצ-מד ציבורי עוד לפני מלחמת-החלוקה של 1948. בין הצעירים: באסל עקאל, כוגר האוניברסיטה האמריקאית בכיירות, ועד לפני זמן קצר מנהל המחלקה המדינית בכוחית; שפיק אל-חות, עיתונאי מצליח בלבנון; קאסי אל-עבאללה, מזכיר אירגון הלוחמים החתי-קים בעזה, שופט ברצועת עזה עד להצטר-פתו לאירגון השיחרור, בעל דרגת אלוף-מישנה בצבא השיחרור הפלסטיני.

התורם הראשון. החתיקים מהווים אוסף מגוון הרבה יותר, ואפשר לקרוא בו את תולדות המפלה של ערביי פלסטין. בהג'ת אבוגרביה, למשל, המכהן כיום כחבר ה-ועדה הצבאית של אירגון השיחרור, היה מפקד שכונת שיין ג'ראח בירושלים, בעת הקרבות שקדמו להקמת המדינה. עבד-אל-חאלק נעמור היה עורך-דין ידוע בחברון, אף כיהן זמן-מה כראש עיר זו.

ד"ר קאסם אל-רימאוי, ראש הוועדה ה-מדינית של אירגון השיחרור, למד באמריקה, ולאחר 1948 הפך פעיל בפוליטיקה הירדנית. הוא נבחר לבית-הנבחרים בעמאן, אף כיהן כשר בממשלתו של המלך חוסיין, חבר אחר לשעבר של בית-הנבחרים הירדני הוא סעיד אל-עזי, שהתפטר מתפקידו ב-1957, וחיפש מקלט פוליטי בקאהיר.

גם הרופא ריפעת עאודה עורר את איבתו של המלך חוסיין, בשל פעילותו בין הפלי-טים הפלסטיניים ואהדתו לעבד-אל-נאצר. פע-מיים הועמד לדין על עבירות פוליטיות ר-פעמיים נידון למיתה. הוא ישב ארבע שנים בכלא עמאן, עד שנושא מצריים והמלך חוסיין השלימו ביניהם. אז שוחרר ויצא כדי לעמוד בראש נציגות אירגון השיחרור ב-אלג'יר.

מפקד צבא השיחרור, הג'יה אל-מדני, הוא יליד עכו, קצין-לשעבר בצבא הבריטי, ולי-אחר מכן מפקד צבא כויית. נשוי ואב לילד. לצידו, בוועדה הצבאית, יושב המהנדס חאמד אברסינה, פליט פלסטיני שהפך קבלן מצליח בסעודיה. הוא היה הראשון שתרם כסף (50 אלף דולאר) לאירגון החדש.

הדרום הערבי

אריה אחד שואג

נימה יסודית אחת ליוותה את מסעו ה-אחרון של לוי אשכול באנגליה: שיש לישר-ול לבריטניה אינטרס משותף במרחב. כי כשם שממשלת ישראל רוצה לפגוע בגמאל עבד-אל-נאצר, כן רוצה ממשלת בריטניה לבלום, לכל הפחות, את נושא מצרים.

בעיקר היא מודאגת מהתקדמותו בחצי-האי הערבי ובנסיכויות המיפרץ הפרסי. כי ב-משולש זה, הנושא את השם "הדרום הער-בי", טמון מאגר הנפט הגדול ביותר בעולם — מאגר שחלק חשוב ממנו נמצא בידי חב-רות בריטיות, והמהווה מישענת חשובה ל-כלכלה הבריטית.

בחוף המערבי של משולש זה נמצאת עדן, הבסיס הצבאי הגדול ביותר של בריטניה בין האיים הבריטיים לבין סינגאפור במזרח ה-רחוק. "את עדן", הצהיר לא מזמן שר ה-הגנה הבריטי, "אין בכוונתנו לפנות". המיבצר אינו שומר רק על נסיכויות ה-נפט, אלא מהווה קרש-קפיצה למזרח אפרי-קה, למצריים ולירדן. מכיוון שרדיו קאהיר משרד מדי יום שלושה שידורים לדרום ה-ערבי, כדי לעודד את המורדים ולהאיץ בהם לסלק את הכובש הבריטי, מצויים יחסי לוג-דון-קאהיר במתיחות מתמדת, לשימחתה של ירושלים.

הראש ברה. התשובה העיקרית של ברי-טניה לתביעת העצמאות של שבטי הדרום, היתה התחממות. היא הודיעה על כינון פד-ראציה, שתירש את מקום נסיכויות-החסות. שר-המושבות הקודם, דאנקן סנדס, זימן בלונדון את נציגי 20 הנסיכויות, ניסה בכל כוחו לשכנעם להצטרף לפדראציה. אך בני-המידבר סרבו ברובם, ולא רק מפני שלא היו מוכנים לחיות תחת שלטונה של אשה

SAS
1965
PLEASANT SCANDINAVIA
TRAVEL PLANNER

בחוברת הדוכה זו תמצא את כל הפרטים בקשר למחירים, סיוורים, טיולים ומקומות בלי מעניינים

Plan your own SCANDINAVIAN HOLIDAY
Here you find places, prices and package trips
SCANDINAVIAN AIRLINES SYSTEM
World copyright SCANDINAVIAN AIRLINES SYSTEM

תכנון בצמחך את חופשתך בסקנדינביה הנפלאה

טיולים מודרכים לקבוצות, עוזבות ב-28 ביוני, 13 ליוני, 14 ליוני, 19 ליוני, 25 ליוני ו-4 לאוגוסט.

לכביד
חברת ס.א.ס.
שר' רוטשילד 22,
תל-אביב.

נא להמציא לי את חוברת ההדרכה על בלי חופשה בסקנדינביה ופרטים בקשר לטיטות קבוצתיות.

שם
כמות
עיר
סוכן הנסיעות שלי

תורכיה

תנו תרומה לאחוקק

העניין התחיל כמהחלה, אבל הוא הפך נושא לחיכוחים רציניים ביותר. סטודנטים של אוניברסיטת אנקרה העמידו קופות-התרמה בתחובות הבירה, ביקשו מן האזר-טים לתרום למען קרן לתמיכה בחברי הפר-למנט הנזקקים.

היה זה אחרי שחברי בית-הנבחרים אישרו חוק, המעלה את משכורתם החודשית ב-800 לירות תורכיות (כ-270 ל"י). מכיוון שה-העלאה נקבעה רטרואקטיבית להתחלת כהונ-תו של הבית, ב-1961, הסתכמה ב-35 מיל-יון ל"י.

היה זה לא רק חידוש בנוהלי הפרלמנט התורכי, אלא אף במישור הבינלאומי. לנב-חרים היה הסבר פשוט: על פי החוק התור-כי, רשאי כל נבחר למשוך — מייד עם היבחרו — את המשכורת המלאה המגיעה לו עבור כל ארבע שנות הכהונה שאליה נבחר. אין כמעט נבחר שלא ניצל נדיבות זו. התוצאה: עם התקרב מועד סיומה של כהונת הפרלמנט, מצא רוב החברים את עצמו שקוע בחובות.

בדרך כלל, היו חברי הבית נאלצים להס-תור איכשהו. אך הפעם החליטו לאון את תקציבם האישי על חשבון תקציב המדינה. הם ידעו כי צעד זה יעורר ביקורת ציבורית חריפה. אך הדבר לא הפחידם, למרות שבעוד חצי-שנה עומדות להיערך בחירות חדשות. הם התנחמו בכך, שממילא אין למרבית ה-נבחרים הנוכחיים סיכויים להיבחר מחדש. אולם גם אותם שקיו להיבחר מחדש, לא חששו מפעם הציבור. המענק שהעניקו ל-עצמם יאסרם להם לפזר כספים ביד נדיבה, ולקנות בוחרים ביקורתיים.